poeseos opusculo quod orpheus intitulatur In quo hanc siue historia
siue fabulam appellare velis phrasim habeas Jouē: Dum hūanum
genus ī frembūt animis brutali impetu et bitiorum sordibus miterituū
uideret nec iterū cataclysmate aut alia quauis clade mundum af
fligere vellet in hec verba tandem post celebratam deor synodum pro
rupisse Est opus ut sacra nascatur origine vates carmine q lepido cyth
ara fidibusq sonoris illuleat hūanos ad mtia foedera sensus: perpe
sisq interim quibus cōmodum parentibus vates ille nasceretur himena
matre eū pīm dignotare fuisset nisi virginitatis olim decore eam perpe
tuasset hoc ig effecit vt calliope musarum principe et apollīne parentibus
tandē nasceretur nato aut orpheo nomē ei Jouis monitu ēditum est q
ad adultus lyre primurdiis cepit agrestesq animos domare fmpturque
tantum in eo inimmis fuisse vt nō modo barbarie oēm orbem excu
sserit verum in mmimes mterim creaturas animantium emulas fecerit
hiis aut prospere pactis ēmoniam magice artis studio prepit et tandem
ad Rigidos comitatus ē Jasona colchos qui vt velleris aurati mitor Red
iisset orpheus ad graues iterum se cōtulit vrbes. vbi variis disseminatis
morum preceptis emodulatisq in helicone mōte sacris hymnis egyptum
profectus est qua doctus Rediens cōmbia mirphe euridices inuit quam
dum p Rura vagantem Thracia. Aristeus pastor amoris ī eam stmulis
furens sequeretur mordente colubreo extinctam accipiunt diri subtar
tara manes Orpheus interim viduū exosus thalamū intrat eternales
pledreo Resonante canemas vmbrare flectit dominū: Reuocatq Jupa
lem cōsortem. quā dum pacti īmemor quo canturum se pollicitus erat
ne eam a tergo Respiceret quo ad vmbrareū limites transiliisset more
ipatiēs mspicere tentaret Rursum amisit nec se trī viduo din thalamo
Remansit ēdomides enim. 3o Jam elapso ano quo nomē one foemineum
exosus viperat dū orgya bachi celebrarent eum mterfecerunt fuitq cor
mix ī lesbon deuerta quo postea futuros ueridico euentu reserabat pre
sagia Rebus hec oīa lepidissimo carmine et poeticis floscnlis Refertissimo
Quintianus tribus libellis pstrmgit quibus elelodiam quandam adscrip
sit bachantū post interfectum orphea in quo dū socios ad potum hor
tatur varias mterim vīj laudes accumulat.

·291·

GRegorius Nazanzenus vir sane sublimiori facundia preditus quā q bul
garibus titulis efferri debeat ī theophania seu natale salvatoris: in festum
epiphanior in sanctum lanacrum in sanctam Resurrectione in sanctam pē
tecostem Jn que encenia seu nouū dominū sex posteritati Reliquit ōroēs
sex illis tō ineffabilibus mysteriis sacras in quor tpore dū ad cristi genethlia
celebranda vehementr admodum at erudite demonet Interim incar
nationis ricitatem ī carnati benignitatē et cū principio nascendi eiuter
mi esse et mundi creatione creātisq amore et ī penitum ac vnū tribus esse:
nō minori eruditione quā dicendi facundia demonstrat Deinde 2a orone
epiphanior limina varie cōmendat vultq quantum ex eius abditis
possim assequi die epiphanior a cristi Bap.mo ut a vero lumine exordiū
sumpsisse et quasi post circūcisionē cristi quam in lege victurus noluit in
se vno post haberi stellam alterius deinceps habende horibus regenerationis